

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 15. lipca 1886.

107.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia tudzież Ministra skarbu z dnia 19. czerwca 1886,

ustanawiające kwotę, która w wyjawach miejscowego przychodu duchowieństwa pasterskiego, uprawnionego do uzupełnienia kongruy, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) podawanych, ma być uznana za pozycyą wydatkową.

Uzupełniając §. 3 II lit. b rozporządzenia wykonawczego z dnia 2. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 99) do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47), o tymczasowem polepszeniu dotacyj pasterzy duchownych katolickich, ustanawia się w sposób następujący kwotę wydatków dziekanatu (wikaryatu powiatowego), które w wyjawach, stósownie do tej ustawy podawanych, za pozycyą wydatkową mają być uznane, z zastrzeżeniem zbadania pytania, czy w myśl przerzeczonej ustawy owym plebanom, dziekanat (wikaryat powiatowy) sprawującym, w ogóle należy się uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego a względnie z dotacyi rządowej:

I. W Dolnej Austryi.

A. W archidiecezyi wiedeńskiej:

1. kwota 150 zł. w. a. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Baden, Hainburg, Kirchberg am Wechsel, Kirchsclag, Laa, Wiener-Neustadt, Pottenstein, Bockflüss, Gaubitsch, Hadersdorf, Hausleithen, Pyrawarth, Pilichsdorf, Retz, Sitzendorf, Staatz i Stockerau;

2. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

B. W dyecezyi St. Pölteńskiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Eggenburg, Gerungs, Haag, Krems, Melk, St. Oswald, Pottenbrunn, Raabs, Scheibbs, Spitz, Waidhofen nad Thaya, Waidhofen nad Ybbsem, Weitra, Wilhelmsburg i Ybbs;

2. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

II. W Górnej Austrii, to jest w dyecezyi linzkiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Altheim (w Gurten), Atzbach, Freistadt (w St. Oswald), Gmunden (w Ischlu), St. Johann am Wimberge, Linz (okrąg miejski i wiejski), Ried, Sarleinsbach, Spital am Pyhrn, Steyr, Thalheim (w Vorehdorfie) i Wels;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Andorf (w Taufkirchen), Efferding, Grein, Kallham (w Haadze), Pabneukirchen (w Weissenbachu), Pischelsdorf (w Mattighofen), Schärding i Wartberg (w St. Georgen);

3. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

III. W Salzburgu, to jest w części archidyecezyi salzburskiej w tymże kraju położonej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bergheim, Altenmarkt, Tamsweg, Taxenbach i Hallein;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: St. Johann im Pongau, Saalfelden, Stuhlfelden, Thalgau;

3. kwota 100 zł. dla urzędów dziekańskich w St. Georgen i Kestendorf.

IV. W Tyrolu.

A. W części archidyecezyi salzburskiej położonej w Tyrolu:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich w Reith pod Rathenbergiem i Zell nad Zillerem;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich w St. Johann i Kufsteinie i

3. kwota 100 zł. dla urzędu dziekańskiego w Brixen im Thal.

B. W dyecezyi brixenńskiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Breitenwang, Brixen, Bruneck, Innichen, Innsbruck, Mals, Silz, Zams, Imst, Lienz, Bregencya, Bregenzerwald, Feldkirch i Sonnenberg;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Flaurling, Fügen, Hall, Matri, Prutz, Stilfes, Taufers, Dornbirn i Montafon;

3. kwota 100 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Buchenstein, Enneberg, Schwaz i Windisch-Matri, i

4. kwota 50 zł. dla urzędu dziekańskiego Ampezzońskiego.

C. W dyecezyi trydenckiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Trydent, Pergine, Cavalese, Cembra, Cles, Fondo, Malè, Calavina, Rovereto, Lomaso, Tione, Condino, Bozen, Kaldern i Schlanders;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Civezzano, Levico, Borgo, Strigno, Primiero, Fassa, Mezzolombardo, Tajo, Villa Lagarina, Mori, Arco, Riva, Meran, Klausen, Kastelruth;

3. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

V. W Styrii.

A. W dyecezyi sekawskiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bruck nad Murem, St. Floryan nad Lasnicem, Hartberg, Haus, Judenburg, Radgona, Weitz, Köflach, Voitsberg, Niemiecki Landsberg, Schwanberg, Bürgg, Knittelfeld, Pözl, Unzmarkt, Riegersburg, Birkfeld;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Wildon, Rottenmann, Krieglach, Leoben, St. Lorenzen w dolinie Mürzu, Trofaiach, Libnica, Lucze, Waltersdorf, Murau, Schöder, Straden, St. Wit nad Vogawem, Passail i St. Ruprecht nad Raabem;

3. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

B. W dyecezyi labudzkiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Marybor na lewym brzegu Drawy, Kozje, Kojnice, St. Marein, St. Martin pod Slow. Gradcem, Górny Grad, Ptuj, Brzezice, Wlaszko, Sloveńska Bystrzyca;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Celje, Drawskie Pole, Brazlowce, St. Jerzy nad Staincą, Wielka Niedziela, Jarenina, St. Leonard, Jazonca, Rogatec, Schallthal, Mahrenberg;

3. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

VI. W Karyntyi, to jest w dyecezyi kerckiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Möllthal, Dolina żylijska górna, Dolina żylijska dolna, Gmünd, Dolne Róże, Pliberk;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Celowiec, St. Wit, Belak, Terg, Grobniekie Pole, Dobrla Wieś, Brezie, Kereka Dolina, Postrawina górna, Róże górne, Tinie, Dolna Podrawina, Welkowec;

3. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

VII. W Krainie, to jest w dyecezyi lublańskiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Radolica, Kranj i Kamnik;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Morawec, Luka, Trebnie, Koczewie, Litija, Metlika, Rybnica, Wypowa, Werchnika, Leskowac, Smarye, Postojna, Idria i Cerknica;

3. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

VIII. W Tryeście, Gorycyi i Istrii.

a mianowicie:

A. W archidyecezyi goryckiej:

1. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Gorycyja, Kanal, Tomin, Komen, Lucznik, Fiumicello i Czernica;

2. kwota 100 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Divin, Kormin, Gradyska i Terzicz;

3. kwota 80 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

B. W dyecezyi tryestyńsko-koparskiej:

1. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Dolina, Jalszane, Kastar, Buzet i Pazin;

2. kwota 100 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Tryest, Pedena, Koszar, Opesto, Umag i Karkawec;

3. kwota 80 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

C. W dyecezyi porecko-pulskiej:

1. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Pule, Vodnian i Matawun;

2. kwota 100 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Labin i Porecz;

3. kwota 80 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Konfanaro i Rowiń.

D. W dyecezyi kerckiej:

1. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Kres, Łoszyn i Osor;
2. kwota 100 zł. dla wszystkich innych trzech urzędów dziekańskich.

IX. W Dalmacyi.**A. W dyecezyi zadarskiej:**

1. kwota 100 zł. dla urzędu dziekańskiego w Zadarze;
2. kwota 80 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Benkovac, Biograd, Silba, Sali i St. Eufemia;
3. kwota 60 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są Nin i Razancee;
4. kwota 50 zł. dla urzędów dziekańskich w Nowymgradzie i Pagu.

B. W dyecezyi kerckiej:

kwota 100 zł. dla urzędu dziekańskiego w Rabie.

C. W dyecezyi szybenickiej:

1. kwota 60 zł. dla urzędu dziekańskiego w Szybeniku;
2. kwota 40 zł. dla urzędu dziekańskiego w Tiesnem i
3. kwota 30 zł. dla innych urzędów dziekańskich.

D. W dyecezyi splickiej:

1. kwota 120 zł. dla urzędu dziekańskiego w Splicie;
2. kwota 100 zł. dla urzędów dziekańskich w Siniu i Omiszu;
3. kwota 80 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Makarska, Neretwa i Imoski;
4. kwota 70 zł. dla urzędu dziekańskiego w Trogirze;
5. kwota 50 zł. dla urzędu dziekańskiego w Wergoracu.

E. W dyecezyi hwarskiej:

1. kwota 80 zł. dla urzędu dziekańskiego w Nereżiszczu;
2. kwota 70 zł. dla urzędów dziekańskich w Starymgradzie i Supetarze;
3. kwota 50 zł. dla urzędu dziekańskiego w Sucuraju;
4. kwota 30 zł. dla urzędów dziekańskich w Hwarze i Wysie.

F. W dyecezyi dubrownickiej:

1. kwota 100 zł. dla urzędów dziekańskich w Dubrowniku i Korezuli;
2. kwota 90 zł. dla urzędu dziekańskiego w Stonie;
3. kwota 80 zł. dla urzędu dziekańskiego w Captacie;
4. kwota 70 zł. dla urzędu dziekańskiego w Orebiczu.

G. W dyecezyi kotorskiej:

1. kwota 80 zł. dla urzędu dziekańskiego w Kotorze;
2. kwota 70 zł. dla urzędu dziekańskiego w Peraście;
3. kwota 60 zł. dla innych dwóch urzędów dziekańskich.

H. Dla urzędu dziekańskiego w Krzyszku, należącym do dyecezyi grecko-katolickiej krzyżewackiej:

kwota 50 zł.

X. W Czechach.**A. W archidiecezyi praskiej:**

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Tepla, Budyn, Bor, Kolin, Plana, Przybram, Rakownik, Cheb, Hroznietyń, Rokiczany, Horzowice, Zlutycy i Slane;

2. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Czarny Kostelec, Beroun, Falkenow, Nowe Straszycy, Rudnice, Wlaszym, Czeski Bród, Brandys nad Łabem, Bystrzyca, Kralowice, Strebrow, Pilzeń i Prosek;

3. kwota 130 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

B. W dyecezyi litomierzyckiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Liberec, Hanspach, Cieplice, Uście nad Łabem, Friedland, Kamenice, Jabłonne, Bielina, Czeska Lipa, Chomutów, Most, Ustek, Jablonec i Semily;

2. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Libuchowice, Nimburg, Turnów, Młody Bolesław, Mnichowe Hradyszcze, Louny, Kadań;

3. kwota 130 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

C. W dyecezyi kralowo-hradeckiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Kraliki, Opoczno, Rychnów, Kutna hora, Pardubice, Jaromierz, Litomyśl, Vrechlabi i Lancokorona;

2. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Dolne Kralowice, Ledecz, Polna, Niemiecki Brod, Wysokie Myto, Horzyce, Chrudim, Nachod, Jiczyn, Kostelec, Lipnica, Czasława, Kopidno i Nowy Bydźów;

3. kwota 130 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

D. W dyecezyi budziejowickiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Kasperskie Hory, Krumków, Destna, Hostoun, Kaplice, Mirowice, Nowe Hrad, Jindrychów Hradec, Horni Plana, Prachatice, Domazlice, Horszów Tyń, Wimperk i Suszyce;

2. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bechyń, Blatna, Hluboka, Horaždowice, Lukawice, Tyń nad Wełtawą, Nepomuk, Pelhrzymów, Pisek i Wodniany;

3. kwota 130 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

XI. W Morawii.**A. W archidiecezyi ołomunieckiej:**

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Budiszów, Czechy, Holeszów, Węgierskie Hradyszcze, Brod, Lipnik, Mistek, Nowy Jiczyn, Przerów, Przybór, Prostejów, Szumperk i Szwabencie;

2. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bzenec-Kijów, Cholina, Kromieryż, Dub, Koldsztyn, Dworzec, Kelez, Mezerycz wołoski, Unczów, Mohelnice, Opatowice, Rymarzów, Szimperk, Sternberg, Strażnice, Morawska Trzebowa, Wielka Bystrzyca, Wyszaków i Wyzowice;

3. kwota 130 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

B. W dyecezyi berneńskiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Jemnice, Sławków, Wielki Mezerycz, Jaromierzycy, Berno, Hustopec, Mikułów i Znojmo;

2. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Trzebież, Bystrzyca, Nowe miasto, Iglawa, Telcz, Hodonin, Wranów, Olbramowice, Modrzyce, Mierzyn, Klobouky, Hosteradyce, Kurzim, Lettowice, Podiwin, Żydłochowice, Buczowice, Jedownice, Jewiszowice;

3. kwota 130 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

XII. W Śląsku.

A. W archidiecezyi ołomunieckiej:

1. kwota 150 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Budiszów, Karniów, Opawa i Bielowec;

2. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bruntal, Odry i Osoblaha;

3. kwota 130 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Zakartów i Hradec.

B. W dyecezyi wrocławskiej:

1. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Frydek, Jablunków, Karwina, Johannsberg i Cukmantel;

2. kwota 130 zł. dla innych urzędów dziekańskich.

XIII. W Galicyi.

A. W archidiecezyi lwowskiej rzymsko-katolickiej:

1. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Brzeżany, Kąkolniki, Dolina, Stryj, Stanisławów, Tarnopol, Trembowla, Czortków, Jazłowiec;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich dla okolicy Lwowa i których siedzibami są: Gródek, Szczerzec, Beż, Lubaczów, Żółkiew, Brody, Busk, Gliniany, Złoczów, Świrz, Buczacz, Horodenka, Kołomyja;

3. kwota 40 zł. dla urzędu dziekańskiego miasta Lwowa.

B. W dyecezyi przemyskiej rzymsko-katolickiej:

1. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Biecz, Dobromil, Leżajsk, Drohobycz, Rzeszów i Sambor;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Brzostek, Dynów, Głogów, Jasło, Jaworów, Lesko, Miechocin, Mościska, Przeworsk, Rudnik, Rymanów, Sanok, Strzyżów i Żmigród;

3. kwota 100 zł. dla innych urzędów dziekańskich.

C. W dyecezyi tarnowskiej rzymsko-katolickiej:

1. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bobowa, Nowy targ, Nowy Sącz i Tymbark;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Mielec, Pilzno, Radomyśl, Tuchów, Łącko, Bochnia, Brzesko, Wojnicz, Marków i Myslenice;

3. kwota 100 zł. dla innych urzędów dziekańskich.

D. W dyecezyi krakowskiej rzymsko-katolickiej:

1. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Oświęcim, Wadowice, Biała, Skawina, Nowa-Góra, Wieliczka i Żywiec;

2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bolechowice, Czernichów i Sucha;

3. kwota 100 zł. dla urzędu dziekańskiego w Lanckoronie;

4. kwota 40 zł. dla dwóch urzędów dziekańskich miasta Krakowa.

E. W archidiecezyi lwowskiej grecko-katolickiej:

1. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Brzeżany, Bóbrka, Bolechów, Brody, Busk, Gródek, Żurawno, Załośce, Zbaraż, Zborów, Złoczów, Kalusz, Narajów, Olesko, Perechińsko, Podhajce, Rohatyn, Skalat;
2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich okolicy Lwowa i których siedzibami są: Szezerzec, Chodorów, Stryj, Tarnopol i Rozdół;
3. kwota 40 zł. dla urzędu dziekańskiego miasta Lwowa.

F. W dyecezyi przemyskiej grecko-katolickiej:

1. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Przemyśl, Baligród, Wysocko, Drohobycz, Zatwarnica, Mokrzan, Muszyna, Sanok, Sambor, Jaworów, Jarosław i Jaśliska;
2. kwota 120 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bircza, Biecz, Dobromil, Dukla, Żukotyń, Kańczuga, Komarno, Lisko, Lubaczów, Mościska, Potylicz, Pruchnik, Sambor, i Ustrzyki;
3. kwota 100 zł. dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

G. W dyecezyi stanisławowskiej grecko-katolickiej:

1. kwota 140 zł. dla urzędów dziekańskich, których siedzibami są: Bohorodczany, Buczacz, Husiatyn, Żuków, Zaleszczyki, Kołomyja, Kossów, Kudryńce, Nadwórna, Pistyn, Skala, Tlumacz, Uście i Czortków;
2. kwota 120 zł. dla innych urzędów dziekańskich.

H. W archidiecezyi lwowskiej ormiańsko-katolickiej:

kwota 100 zł. dla urzędów dziekańskich w Stanisławowie i Kutkach.

XIV. Na Bukowinie:

po 150 zł. dla urzędów dziekańskich rzymsko-katolickich w Czerniowcach i Suczawie, tudzież dla urzędu dziekańskiego grecko-katolickiego w Czerniowcach.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

108.**Rozporządzenie Ministrów rolnictwa, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 5. lipca 1886,**

tyczące się składu i porządku czynności komisji ministeryalnej do spraw rolnych w ministerstwie rolnictwa.

Na zasadzie ustaw z dnia 7. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 92 i 94), o porządkowaniu gruntów rolnych, o dziale gruntów wspólnych i regulacji wspólnych praw użytkowania i zarządu takich gruntów (sprawy rolne), postanawia się co do składu i porządku czynności komisji ministeryalnej w ministerstwie rolnictwa, co następuje:

Tytuł.**§. 1.**

Komisja ministeryalna w ministerstwie rolnictwa właściwa do spraw rolnych we wstępie określonych, używa tytułu „C. k. komisja ministeryalna do spraw rolnych“.

Skład.

§. 2.

Komisya ministeryalna składa się z Ministra rolnictwa lub jego zastępcy, który jest przewodniczącym, z referenta, z trzech, a w szczególnych przypadkach §fu 10go ustawy z dnia 7. czerwea 1883 (Dz. u. p. Nr. 92) z czterech członków stanu sędziowskiego i z reprezentanta ministerstwa spraw wewnętrznych.

Przewodniczący może przybrać stale lub przyzywać w szczególnych przypadkach do rozpraw komisji rolników, techników kultury kraju lub innych znawców, którzy w kwestyach ekonomicznych mają być wysłuchiwni jako doradcy.

Wyznaczanie członków.

§. 3.

Referent ma być wzięty z grona urzędników ministerstwa rolnictwa; członków stanu sędziowskiego wyznaczyć ma Minister sprawiedliwości a reprezentanta ministerstwa spraw wewnętrznych Minister spraw wewnętrznych. Ustanowić należy po jednym zastępcy referenta i ministerstwa spraw wewnętrznych i dwóch zastępców członków stanu sędziowskiego.

Zbieranie się i powinności komisji.

§. 4.

Komisya ministeryalna zbiera się albo w terminach stałych, które przewodniczący wyznaczy albo na każde wezwanie. Powinnością jest komisji a względnie jej referenta załatwiać z jak największym pośpiechem sprawy należące do jej zakresu.

Uchwały komisji.

§. 5.

Komisya ministeryalna wydaje orzeczenia i uchwały na posiedzeniach gremialnych większością głosów.

Przygotowanie uchwały.

§. 6.

Do każdego przedmiotu, o którym komisya ministeryalna wydać ma orzeczenie lub uchwałę, uczynić winien referent wnioski na piśmie, wyluszczając na czele tegoż w ważniejszych i trudniejszych przypadkach stan rzeczy z osobnem uzasadnieniem. Gdy referent zda sprawę na posiedzeniu, przewodniczący zarządzić ma wzięcie przedmiotu pod dyskusyę, w razie potrzeby przejrzenie aktów, planów itp., jakoteż wydanie opinii a względnie bliższe uzasadnienie już wydanych opinij doradców i wysłuchanie czynników technicznych komisji ministeryalnej.

Kolej głosowania.

§. 7.

Gdy przewodniczący uzna, że przedmiot jest gotowy do wydania orzeczenia, przystąpić ma do głosowania.

Referent daje głos najprzód, przewodniczący na końcu. Po referencie głosują członkowie ze stanu sędziowskiego podług stopni, począwszy od najwyższego a według okoliczności najstarszego a następnie reprezentant ministerstwa spraw wewnętrznych.

Zmiana danego głosu.

§. 8.

Dopóki przewodniczący nie stwierdzi, co ma być uważane za orzeczenie lub uchwałę komisji, każdy z głosujących może odstąpić od wyrzeczonego zdania i wyrzec nowe lub przystąpić do zdania, które wyrzekł inny głosujący.

Większość głosów i jej oznaczenie.

§. 9.

Za orzeczenie lub uchwałę komisji uważane być ma to zdanie, za którym głosowała większa połowa głosujących albo, jeżeli była równość głosów, za którym głosował przewodniczący.

W każdym innym razie przewodniczący podać ma przedmiot rozprawy pod głosowanie, dzieląc go na wstępne i główne pytanie, lub biorąc ze strony formalnej lub merytorycznej. Jeżeli i tym sposobem potrzebny stosunek głosów osiągnąć się nie da, to zdanie poczytane być ma za orzeczenie lub uchwałę komisji, które otrzyma najwięcej głosów lub, w razie równości głosów, do którego przewodniczący przystąpi.

Głosowanie nad właściwością.

§. 10.

Nad pytaniem, czy spór, który ma być rozstrzygnięty, wyjąwszy, gdy jest sprawą rolną, należy do Sądów zwyczajnych, głosuje się zawsze najprzód. Jeżeli będzie równość głosów pomiędzy należącymi do stanu sędziowskiego a innymi głosującymi, trzeba ponowić głosowanie w obecności czterech członków stanu sędziowskiego.

Zapiski na referatach.

§. 11.

Na referatach zapisać ma protokolista dzień posiedzenia, nazwiska obecnych, głosowanie i orzeczenie lub uchwałę, i zapiski te stwierdzić podpisem. Jeżeli protokolista ma wątpliwość co trzeba zapisać, winien zażądać wyjaśnienia od przewodniczącego lub od głosującego, którego się wątpliwość tyczy, jeszcze podczas posiedzenia. Każdemu głosującemu wolno złożyć na piśmie swoje zdanie i jego pobudki, i dołączyć do referatu.

Korespondencja.

§. 12.

Komisja ministeryalna znosi się w sprawach swego zakresu działania ze wszystkimi Władzami naczelnymi i krajowymi bezpośrednio, z innymi Władzami zwyczajnie za pośrednictwem komisji krajowych do spraw rolnych.

Pieczęć urzędowa.

§. 13.

Komisya ministeryalna używać będzie pieczęci urzędowej wyobrażającej e. k. orła z napisem w otoku: „C. k. komisya ministeryalna do spraw rolnych“.

Siły pomocnicze.

§. 14.

Urzędnicy konceptowi dla referenta a względnie komisji ministeryalnej, doradca techniczny do spraw rolnych i pomocnicy, gdyby ich tenże potrzebował, przeznaczani będą z pocztu osobowego ministerstwa rolnictwa.

Służba urzędów pomocniczych.

§. 15.

Urzędy pomocnicze ministerstwa rolnictwa sprawować mają służbę także dla komisji ministeryalnej. Akta nadechodzące dla komisji ministeryalnej będą protokolowane i rejestrowane oddzielnie.

Taaffe r. w.**Falkenhayn** r. w.**Pražák** r. w.**109.****Rozporządzenie Ministrów rolnictwa, spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 5. lipca 1886,**

tyczące się oczyszczenia lasów z cudzych okółów i zaokrąglenia granic.

Na zasadzie ustawy z dnia 7. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 93), o oczyszczeniu lasów z cudzych okółów i zaokrągleniu granic lasów, rozporządza się co następuje:

Władze właściwe.

§. 1.

Stosownie do §fu 1go ustawy z dnia 7. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 93) komisya krajowa i ministeryalna właściwa do spraw, tyjących się porządkowania gruntów, jest oraz właściwą do spraw, tyjących się oczyszczenia lasów z cudzych okółów i zaokrąglenia granic lasów.

Do rozpraw komisyjnych komisji ministeryalnej przybierać należy technika lasowego ministerstwa rolnictwa na doradcę.

Osnowa kontraktu zamiany.

§. 2.

Kontrakty zamiany zawierać należy z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez komisją krajową a względnie ministeryalną i przedstawiać je trzeba komisji krajowej w dwóch egzemplarzach z dołączeniem prostego odpisu.

Załączki do próby o zatwierdzenie kontraktu zamiany.

§. 3.

Do próby o zatwierdzenie kontraktu zamiany dołączyć należy następujące dokumenty w pierwopisie z przydaniem kopii każdego z nich:

1. Egzemplarz odeisku mapy katastralnej lub kopii odnośnej części tego odeisku, w którym grunta do zamiany przeznaczone mają być wyobrażone i numerami katastralnymi oznaczone. Nadto dołączyć należy wyciąg z protokołu parcelacyjnego, w którym ma być podany czysty dochód i rozległość, jakoteż nazwa niwy.

Jeżeli zaś granice gruntów, które mają być zamienione, nie są w pewnych miejscach wyraźnie widzialne, lub nie zgadzają się z wyobrażeniami na mapie katastralnej, dołączyć należy plan sytuacyjny geometryczny, sporządzony w myśl postanowień rozporządzenia ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 1. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 86).

Kopia map katastralnych winna być uwierzytelniona pod względem zgodności z oryginałem przez urzędnika ustanowionego do służby w archiwie map katastralnych a względnie przez urzędnika pomiarowego, ustanowionego do utrzymywania w ewidencji katastru podatku gruntowego.

2. Wyciągi z ksiąg gruntowych, w których ma być przedstawiony stan własności gruntów do wymiany przeznaczonych, jakoteż prawa i ciężary połączone z nimi w czasie zawarcia kontraktu.

3. Jeżeli zarazem ma nastąpić przeniesienie praw hipotecznych na grunta ulegające zamianie: nazwiska osób, na których korzyść, prawa lub zobowiązania hipotecznie wpisane, ciężą na gruntach zamianie ulegających; tudzież — jeżeli zamieniający się nie wolą skorzystać z postanowienia §. 6go tego rozporządzenia — deklaracje tych trzecich osób co do zamierzonego przeniesienia ich praw i zobowiązań.

4. Wykaz trwałej plenności gruntów zamianie ulegających, co się tyczy tych użytków, których przeniesienie jest zamierzone, sporządzony przez technika lasowego właściwej Władzy administracyjnej powiatowej.

Przeniesienie praw hipotecznych na inne grunta.

§. 4.

Jeżeli zamieniający się zamierzają w myśl §. 3go ustawy przenieść prawa, któremi obciążone są grunta, zamianie ulegające, na inne grunta rolne lub leśne, do nich należące, natenczas także i co do tych gruntów dołączyć należy dokumenty wyrażone w §. 3, l. 1—4 niniejszego rozporządzenia.

Uzupełnienia kontraktu zamiany i dochodzenia.

§. 5.

Celem zbadania przedstawionych kontraktów zamiany, uprawnione są tak komisye w §. 1 niniejszego rozporządzenia wyrażone, jak i ich przewodniczący, polecić z urzędu stronom, aby w wyznaczonych terminach skutecznie potrzebnymi uzupełnieniami kontraktów zamiany, tudzież zarządzić wszelkie te dochodzenia, które okażą się potrzebnymi do sprostowania lub uzupełnienia przedstawionych operatów lub w celu zabezpieczenia praw trzecich osób.

Wzywanie trzecich osób przez przewodniczącego komisji krajowej do dania deklaracji.

§. 6.

Na żądanie zamieniających się, w prośbie wyrażone, może przewodniczący komisji krajowej wezwać na koszt zamieniających się osoby w myśl §fu 3go, l. 3 rzeczowo uprawnione, aby w przeciągu oznaczonego terminu złożyły potrzebną deklaracją co do zamierzonego przeniesienia praw. Z tem samym zastrzeżeniem może przewodniczący komisji krajowej zażądać od właściwego technika leśnego wykazu wzmiankowanego.

Jeżeli uprawniony wezwany, aby złożył deklaracją, nie nadesłé jej w terminie do tego wyznaczonym, poczytane to będzie za odmowę pozwolenia.

Ustanowienie kuratorów dla nieobecnych.

§. 7.

Jeżeli nie można znaleźć osoby, której prawo hipoteczne ma być przeniesione, lub jeżeli miejsce jej pobytu nie jest wiadome i jeżeli tenże w ostatnim przypadku nie zostawił należytego rzecznika, zamieniający się winni postarać się u Sądu, aby w myśl §. 276 p. k. u. c. ustanowił kuratora.

Forma kontraktów zamiany i deklaracji przyzwalającej.

§. 8.

Do kontraktów zamiany i deklaracji trzecich uprawnionych, któremi wyrzeczony być ma pozwolenie do przeniesienia praw hipotecznych z jednego gruntu zamienionego na drugi lub na inny grunt rolny lub leśny do zamieniających się należący, stosowane będą pod względem formy potrzebnej do dokumentów hipotecznych postanowienia ustaw z dnia 25. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 95) i z dnia 4. czerwca 1882 (Dz. u. p. Nr. 67).

Orzeczenia komisji krajowej i ministeryalnej.

§. 9.

Orzeczenie komisji krajowej doręczyć należy kontraktującym a w razie zamierzonego przeniesienia praw hipotecznych także trzecim osobom w tym względzie interesowanym za poświadczeniem odbioru.

Odwolanie przeciwko orzeczeniu komisji krajowej wnosić należy w jednym egzemplarzu do komisji krajowej.

W razie przyjęcia kontraktów zamiany, winna komisya krajowa z odwołaniem się do swego zatwierdzenia kontraktu zamiany, jeśli stało się prawomocnem, a jeśli podawano rekurs, z odwołaniem się do zatwierdzenia wyrzeczonego przez komisją ministeryalną, opatrzyć egzemplarze kontraktu pieczęcią urzędową i klauzulą zatwierdzającą. Na egzemplarzu mapy lub planu sytuacyjnego, który ma być zwrócony, zanotować należy, że odośny kontrakt został zatwierdzony.

Pierwopisy kontraktów zamiany zwrócić należy zawierającym kontrakt a pierwopisy dokumentów, wzmiankowanych w §. 3, l. 1—4 rozporządzenia, temu z kontraktującym, który w prośbie najprzód jest wymieniony, kopie ich, jakoteż odpis kontraktu zamiany zachowywane być mają w komisji krajowej.

Hipoteczne uwidocznienie kontraktów zamiany.

§. 10.

Jeżeli kontrakty zamiany zostały zatwierdzone, rzeczą jest stron postarać się o hipoteczne uwidocznienie tychże u właściwego Sądu w myśl postanowień powszechnej ustawy o księgach gruntowych.

Obowiązek ponoszenia i zwrotu kosztów.

§. 11.

Koszta dochodzeń, gdyby potrzebne były do zbadania kontraktów zamiany, jeżeli nie będzie udowodnione, że inny układ został zawarty, ponieść mają w równych częściach Strony, uskuteczniające zamianę. Zapłacone kwoty zwrócić należy etatom, z których wydatki zostały pokryte.

Powinności interesowanych.

§. 12.

Gdyby do dochodzeń potrzeba było kopij wypracowań katastralnych, robotników, palików, żerdeń i tym podobnie, zamieniające się Strony winny dostarczyć tego wszystkiego swoim kosztem podług polecenia czynników, którym wykonanie dochodzeń zostało poruczone.

Kiedy rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej.

§. 13.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy w królestwach i krajach w owym dniu, który w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych będzie oznaczony, jednocześnie z ustawą państwa, we wstępie wspomnioną i z odnośną ustawą krajową.

Taaffe r. w. **Falkenhayn** r. w. **Prażák** r. w. **Dunajewski** r. w.

110.**Ustawa z dnia 5. lipca 1886,**

o udzieleniu zaliczek bezprocentowych z funduszków państwa na odbudowanie miasta Stryja, które zgorzało w r. 1886.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, by na odbudowanie miasta Stryja, które zgorzało w r. 1886, wypłacił z funduszków państwa za zabezpieczeniem hipotecznem albo pod odpowiedzialnością gminy, zaliczki bezprocentowe w sumie aż do 400.000 zł.

Z tego zaliczona być ma bezprocentowa kwota częściowa 350.000 zł. uszkodzonym przez pożar i wsparcia potrzebującym posiadaczom realności na odbudowanie tychże, podczas gdy kwota częściowa 50.000 zł. może być dana gminie stryjskiej sposobem zaliczki bezprocentowej jako przyczynek na pokrycie kosztów regulacji miasta z odbudowaniem połączonej.

§. 2.

Zaliczki te zwrócone być mają w najwięcej dziesięciu równych ratach rocznych, począwszy od 1. stycznia 1895. Zaległe raty zaliczek mogą być egzekwowane porządkiem administracyjnym.

§. 3.

Dokumenty prawne, podania i akty urzędowe, dotyczące się zaliczek w §fie 1 wzmiankowanych, mianowicie także ich zabezpieczenia, są wolne od stępli i opłat.

O ile gmina miasta Stryja uzna za potrzebne postarać o hipoteczne zabezpieczenie zaliczek, danych pojedynczym osobom pod jej odpowiedzialnością, nie trzeba płacić za to żadnych należności.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Ischl, dnia 5. lipca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

111.**Ustawa z dnia 6. lipca 1886,**

dozwalająca używania udziałowych zapisów dłużnych pożyczki krajowej dalmatyńskiej w sumie 225.000 zł. do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

§. 1.

Udziałowe zapisy dłużne pożyczki krajowej dalmatyńskiej w sumie 225.000 zł., ustawą krajową dla Dalmacyi z dnia 24. marca 1886 zatwierdzonej a na pokrycie kosztów budowy nowych szpitali krajowych w Szebeniku, Zadarze i Dubrowniku przeznaczonej, mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych zakładów, pod nadzorem publicznym będących, tudzież pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, jakoteż według kursu giełdowego, lecz nie po nad wartość imienną, na kaucye służbowe i przemysłowe.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Ischl, dnia 6. lipca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pražák r. w.

112.**Rozporządzenie ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 6. lipca 1886,**

którem ustanowiona zostaje granica między przemysłem tandeciarzów z jednej a handlarzów starożytności z drugiej strony.

W celu ustanowienia granicy między przemysłem tandeciarzów z jednej a handlarzów starożytności z drugiej strony, wydaje się następujące przepisy:

§. 1.

Pod względem uprawnienia przemysłowego zakres przemysłu tandeciarskiego, do którego według §fu 15go, ustępu 12go ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, potrzebny jest konsens, obejmuje kupno i sprzedaż używanych przedmiotów (towarów) wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem tych przedmiotów, któremi wolno kupeżyć tylko na podstawie osobnego konsensu.

Tandeciarzom służy więc w obrębie granic powyższych także prawo kupeżenia przedmiotami (towarami), które będąc używanymi lub starożytnymi, mają oraz wartość lubowniczą, artystyczną lub historyczną.

§. 2.

Tandeciarzom, którzy otrzymali już konsens na podstawie dawniejszych przepisów ustawy przemysłowej, służyć odtąd także rozszerzone upoważnienia, przyznane w §. 1 rozporządzenia niniejszego.

§. 3.

Przeciwnie handel starożytnościami, do kategorii przemysłu wyzwolonego należący, obejmuje tylko kupno i sprzedaż przedmiotów starożytnych, to jest takich, które nie w obecnym czasie zostały wyrobione, i które są poszukiwane z powodu ich wartości historycznej, artystycznej albo lubowniczej, atoli również z wyjątkiem tych przedmiotów, któremi wolno kupeżyć jedynie na podstawie osobnego konsensu.

Handlarze starożytości nie są obowiązani do utrzymywania ksiązek przepisanych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 2. maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 69) dla przemysłu tandeciarskiego.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taafte r. w.

Bacquehem r. w.

113.

Ustawa z dnia 7. lipca 1886,

o przedłużeniu kolei wąsko-szlakowej mostarsko-metkowieckiej ku Sarajewu aż do uścia Ramy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pozwolenia, aby na przedłużenie kolei wąsko-szlakowej mostarsko-metkowieckiej ku Sarajewu, tymczasem aż do miejsca gdzie rzeka Rama wpada do Naretwy, dana była Bośni i Hercegowinie z aktywów wspólnych a to przedewszystkiem z zebranych dotychczas i ciągle wpływających odsetek od tychże aktywów, pożyczka w sumie rzeczywistych kosztów budowy, najwięcej aż do 2,800.000 zł.

§. 2.

Odsetki i raty amortyzacyjne od tej pożyczki, jakoteż od pożyczek na wybudowanie szlaków kolejowych zenicko-sarajewskiego i mostarsko-metkowieckiego, danych z aktywów wspólnych w sumie 3,831.000 zł. i 1,700.000 zł. mają być płacone odmiennie od odnośnych postanowień ustaw z dnia 4. lutego 1881 (Dz. u. p. Nr. 9), z dnia 5. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 92) i z dnia 25. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 71) w taki sposób, że odsetki od tych pożyczek płacone będą corocznie z dochodów krajowych Bośni i Hercegowiny, a za raty amortyzacyjne służyć będą

czyste nadwyżki ruchu przerzeczonych trzech linii kolejowych dopóty, dopóki nadwyżka dochodów krajowych, pozostająca po pokryciu zwyczajnych wydatków administracyjnych Bośni i Hercegowiny i opłaceniu przerzeczonych odsetek od pożyczek ma służyć w myśl ustawy z dnia 25. kwietnia 1885 na pokrycie kosztów budowy kolei z Doboju do Simin-Hanu.

Po zaspokojeniu tych kosztów budowy nadwyżki dochodów krajowych Bośni i Hercegowiny, gdyby zostawały, używane być mają również na umorzenie rzeeczonych trzech pożyczek z aktywów wspólnych.

§. 3.

Przez przeznaczenie aktywów wspólnych na pożyczkę, która ma być dana w myśl §fu 1go ustawy niniejszej nie przesądza się w żadnym względzie o kwestyi podziału tych aktywów.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, jeżeli jednocześnie w krajach korony węgierskiej zgodne z nią postanowienia uzyskają moc prawa i zostaną ogłoszone.

Ischl, dnia 7. lipca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

114.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. lipca 1886,

tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w Sanoku w Galicji.

Za Najwyższem zezwoleniem z dnia 20. stycznia 1883 i z dnia 5. lipca 1886, tudzież na zasadzie ustawy z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62), ustanawia się w okręgu lwowskiego Sądu krajowego wyższego Sąd obwodowy z siedzibą urzędową w Sanoku dla okręgów Sądów powiatowych baligrodzkiego, birczańskiego, brzozowskiego, bobowskiego, liskiego, lutowskiego, rymanowskiego, sanockiego, ustrzyckiego, dubieckiego, które odłącza się od okręgu Sądu obwodowego przemyskiego, tudzież dla okręgu Sądu powiatowego dynowskiego, który ma być ustanowiony stosownie do rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. kwietnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 51).

Trybunał ten sprawować ma w swoim okręgu także jurysdykcją handlową.

Dla miasta Sanoka i jego okolicy w takiej rozciągłości jaką ma okrąg teraźniejszego Sądu powiatowego sanockiego, ustanawia się w Sanoku Sąd delegowany miejsko-powiatowy do załatwiania spraw cywilnych i karnych, do zakresu takiego Sądu należących a natomiast znosi się dotychczasowy Sąd powiatowy sanocki.

Od dnia, w którym trybunał ten, tudzież Sąd delegowany miejsko-powiatowy, rozpoczną urzędowanie, a który później zostanie wyznaczony i ogłoszony, zawiesi urzędowanie swoje Sąd obwodowy przemyski co do Sądów powiatowych z jego okręgu wyłączonych, tudzież teraźniejszy Sąd powiatowy sanocki.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza właściwości Sądu obwodowego samborskiego jako Sądu górniczego.

Prażák r. w.